

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

KRISTUS VSTAL Z MRTVÝCH - ALELUJA!

Květen 2025 (15. ročník)

**V pondělí 21. dubna 2025, ve věku 88 let,
odešel k Pánu papež František**

Franciscus

* 17. 12. 1936

+ 21. 4. 2025

Věřící na všech kontinentech se spojili v modlitbě za jeho duši
a děkovali za jeho službu církvi.

Pohřeb papeže Františka se uskutečnil v sobotu 26. dubna

Konkláve k volbě nového papeže začne 7. května 2025

SLŮVKO FARÁŘE

SEDM

(maminkám ke svátku)

Ta fotka, mírně vybledlá, jež nachází se v mém albu, ukazuje, že jsem byl s mladším bratrem v mateřské školce v den, kdy se dělalo závěrečné památeční foto, oblečen do slušivých světlehnědých zahradníků. Všechny děti jsou tam krásně oblečené. Maminky se snažily, aby děti vypadaly minimálně hezky...

Ta návštěva velkého obchodního domu v centru Ostravy, kam jsme s maminkou vyrazili, aby mi tady koupila nový oblek, protože se blížily moje „taneční“ mi utkvěla v paměti ne proto, že bych nový oblek nechtěl, ale proto, že jsem tehdy ve svém náctiletém věku byl docela protivný a dával najevo, že je mi to jedno, co koupíme. Maminka musela mít docela pevné nervy, že to vše ustála...

Skoro o dvě pětiletky později jsme zase vyrazili do Ostravy na nákup obleku, ale tentokrát jsem si dával záležet, aby se maminka ke zkoušce oděvu vyjádřila, řekla svůj názor. Dával jsem najevo, že mi na těch jejich postřezích a detailech k nákupu záleží...

A ještě později jsem postupně zjišťoval, že ne vždy mám čas, odvahu a chuť se otužovat, zvláště ve studených kostelích, které se staly místem mé služby. A že není na škodu brát vážně občasnou připomínku maminky, ať se přece jen trošku teple oblékám. Asi v té době jsem začal objevovat důležitý význam ručně štrikovaných (pro nemístní – upletených) vlněných vest, které jsou z dílny právě mé maminky. Samozřejmě, že máte pravdu, když si v duchu či nahlas řeknete, že se to všechno dá koupit. Ano, dá. Ale...

Že ubývá ti sil a pravé rameno tě bolí,
že elán by tu byl, ale únava tě skolí,
že k tobě přijet mohu z nejrůznějších cest,
že nechybí mi teplo, když nosím jednu z vest,
kterých je celkem sedm.

Za vše, cos mi dala, děkuji ti, maminko...

PKF

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady
ŘKF Dolní Benešov ze dne 10. 04. 2025

Přítomni:

P. Pavel Kuchař - farář, Marie Babíková, Otmar Diehel, Jan Adamík, Monika Hudeczková, Jan Harazim **Hosté:** Petr Bábík.

Privítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba.

Jednání:

- v letošním roce bude končit studium a přijme jáhenské svěcení bohoslovec Vojtěch Kolář. Jáhenské svěcení se bude konat v neděli 28.září v 15:00 na poutním místě Maria Hilf. Farní rada řešila možnost zapojení naší farnosti (podpora logistiky akce, obsluhy atd.)
- farní rada byla informována o zamítnutí žádosti o dotaci zastupitelstvem Města Dolní Benešov. Naopak dotace z MAS Hlučínsko ve výši 1,2 mil. je stále v procesu projednávání.
- v kostele sv. Martina se připravuje oprava mramorového sloupu u levé zpovědnice, který je v havarijním stavu
- dokončení opravy farní zdi zatím nenaplánováno, shánějí se nové cihly Klinker na sloupky
- připravuje se také výměna dřevěných oken v kostele sv. Urbana v Zábřehu
- ukončena byla oprava oken v Červené kapli, kterými zatékalo. Opravu zajistil O.Dihel, kterému pan děkan poděkoval
- farnost má stále v nabídce Dolnobenešovské oplatky, s jejichž prodejem pomáhá i prodejna Jordan, je také možno si zakoupit puzzle s fotkami M.Břiše
- farní rada projednávala také další farní akce: Poděkování za úrodu se bude konat v tradičním termínu, Šípková slavnost nebude, neplánuje se také zatím zahájit přípravu zájemců o udělení svátosti biřmování

V Dolním Benešově 10.04. 2025

Zapsala: M. Hudeczková

PROSBA

Milí farníci,

obracím se na vás s následující prosbou. Vzhledem k měnící se situaci počtu účastníků bohoslužeb na Velikonoční pondělí (šmigrust) dojde k redukci – snížení počtu bohoslužeb ze tří na dvě od roku 2026. Pro představu uvádím, že letos bylo v naší farnosti na třech bohoslužbách cca 154 účastníků (DB-110, Zábř. 44).

Myslím, že je rozumné a pochopitelné, že jedna mše svatá bude v Dolním Benešově a druhá v Zábřehu.

Přednost farního kostela sv. Martina byla doposud vyjádřena tím, že na Velikonoční pondělí zde byly dvě mše svaté a ve filiálním kostele sv. Urbana byla jedna – tedy jako v neděli.

Zredukování na dvě mše svaté však přináší jiný možný pohled na to, v kolik bude mše ve farním kostele a v kolik ve filiálním. Abychom získali alespoň částečnou představu vás – farníků, rádi bychom vám nabídli možnost napsat svou představu na malý předtištěný lísteček, který bude možné po vyplnění časů vhodit do připravené dřevěné schránky na stolku pod kůrem, a to **od neděle 18. května do neděle 25. května včetně**. Je pravděpodobné, že se objeví větší množství variant, ale přece jen lístky něco naznačí – zda DB v 7:00 a ZÁ v 8:30 nebo naopak nebo DB v 8:00 a ZÁ v 9:30 nebo naopak nebo ještě jinak.

Na lístku bude předtištěno asi toto:

D.Benešov, kostel sv. Martina -

Zábřeh, kostel sv. Urbana -

Vy pouze doplníte za každý kostel **návrh času**. Pouze prosím, aby jedna osoba vyplnila pouze jeden lísteček a vhodila do dřevěné schránky. Lístky se nepodepisují. Může to pomoci k našemu společnému směřování do budoucna.

Pomozte, prosím.

Děkuji vám za pochopení a vstřícnost.

Pavel Kuchař, farář

Příběh prožitý před osmdesáti lety

Na jaře roku 1945 mi bylo tolik let, kdy se začíná pamatovat a vzpomínat na nezapomenutelné zážitky. To jaro v uvedeném roce se fronta přiblížila přes Polsko na Ostravsko. Víím, že jsme museli zatemňovat okna proti leteckým náletům. Máma mě zabalila do deky a dívala se, jak nad Ostravou svítí v podobě vánočních stromků. Vzpomínka zůstala na nucený pobyt ve sklepě, kde pobývali i sousedé a společně jsme se modlili růženec. Postupující fronta a bombardování nám zapálila střechu stodoly. Máma spustila krávu z řetězu ve chlévě, vzala mě a staršího bratra a utíkali jsme do nedalekého zámku, kde jsme ve sklepě dva dny i s několika dalšími rodinami přečkali frontu v tiché modlitbě. Vrátime se ještě ke vzpomínce k útěku z našeho sklepa, kde tam zůstal německý voják, který už nestačil utéci před postupující frontou. Víím jenom, že říkal „mám doma taky takové dva kluky.“ Po návratu ze zámku ležel mrtev pod blízkou lípou, pak ho zakopali a my děti nosili na jeho hrob květiny, po několika týdnech byl exhumován a převezen na náš hřbitov.

Hořící stodolu stačila uhasit stařenka s tetou a několika odvážnými ženami se štěstím, že v blízkosti stodoly byla strouha s dostatkem vody.

Fronta postupující směrem k Háji zanechala v blízkém okolí velkou spoušť, po ní a návratu domů, pokud se to dalo nazvat domov byl nalezen rozházený nábytek po příkopech, z krávy, která za námi utíkala do zámku zůstaly jen kosti.

Krátce po projití frontě, kdy už okolí opanovali ruští vojáci v posledních dnech dubna si vzpomínám, že se chovali k nám místním tolerantně (údajně to byli ukrajinští vojáci) až vstřícně, nebyli všichni stejní Neuměl jsem mluvit jinak než německy, přesto mě vzali do auta, odvezli k nedaleké polní kuchyni, dali mi najíst a dovezli mě domů k mámě.

Po odchodu ruského vojska, kdy se válečná vřava uklidnila a někteří naši muži se vrátili postupně domů od německého vojska, byli posíláni ještě k odminování nastražených min na třetí hrázi ustupující frontě směrem k Háji. Stalo se, že dvě dívky přes zákaz na třetí hráz kde jedna šlápla na minu a přišla o život. Po těžkém dělostřeleckém odstřelu z Hájeckých kopců ve snaze zasáhnout zámek zůstaly za zámkem na Kolovratě velké krátery, které byly znát ještě několik let po válce.

Prožitků z průběhu konce války procházející naší obcí je mnoho, ty člověka neopouští, spíše se v pozdějším věku vyjasňují, to můžu stvrdit.

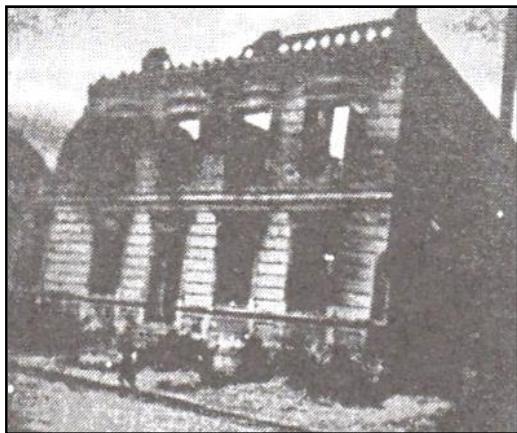
Ten konec byl pro mnohé rodiny krutý, byl v očekávání návratů svých blízkých, ke svým rodinám, šťastná byla ta, která byla úplná a zůstala ji střecha nad hlavou, těch rodin bylo málo, přesto se našli v naší obce, kteří vážili poutní vlakový zájezd na sv. Kopeček u Olomouce, jako poděkování za přežití útrap. Památník na našem hřbitově s dlouhým seznamem obětí II. světové války vyjadřuje krutost prožitou našich občanů.

Některé pozůstatky rodinných domů po II. světové válce:

Zničené domy na náměstí
Cypriána Lelka

Rodinné domy na
křižovatce
ul. Hlučínská

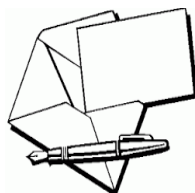
Dům na ul. Hlučínské – naproti
dnešní lékárně

Připravil Josef Zawadský

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

Pohádka o pekaři Arnoštovi a jeho králících a slepicích

V malebné vesničce, obklopené zlatými lány obilí, žil pekař Arnošt. Jeho pekárna voněla čerstvým chlebem a koláči už od brzkého rána. Arnošt byl nejen šikovný pekař, ale také milý a laskavý muž. Měl rád zvířata a na svém dvorku choval králíky a slepice.

Králíci byli malí, chlupatí a nesmírně zvědaví. Neustále něco očichávali a zkoumali. Nejvíce ze všeho milovali mrkev, kterou jim Arnošt každý den nosil. Slepice zase byly pořádně rušné. Kvokaly, hrabaly v zemi a hledaly červy. Arnošt se o ně všechny staral jako o své vlastní děti.

Jednoho rána se Arnošt probudil a zjistil, že v jeho pekárně není ani kousek mouky. „To je průšvih,“ povzdychl si Arnošt. „Bez mouky nenapeču žádný chléb.“ Rozhodl se tedy, že půjde do mlýna a nechá si namlít pytel čerstvé mouky.

Na cestě do mlýna potkal svého kamaráda, starý dub. „Dobré ráno, Arnošte,“ pozdravil ho dub. „Kampak tak spěcháš?“

„Do mlýna,“ odpověděl Arnošt. „Došla mi mouka a musím upéct čerstvý chleba.“

„A víš co,“ řekl dub, „možná ti mohu pomoci. Moje žaludy jsou letos výborné a z nich se dá udělat skvělá mouka.“

Arnošt se zamyslel. Žaludy? To by byla zajímavá změna. Poděkoval dubu a společně se vydali do lesa. Arnošt nasbíral plný koš žaludů a odnesl je do mlýna. Mlynář se usmál a slíbil, že mu z žaludů namele výbornou mouku.

Když se Arnošt vrátil domů, hned se pustil do práce. Z žaludové mouky upekl voňavý chleba a chutné koláče. Celá vesnice se slétla, aby ochutnala tuto novou dobrotu. Chleba byl sice trochu jiný než ten obvyklý, ale byl stejně chutný a voňavý.

Od té doby pekař Arnošt pekl chleba nejen z pšeničné mouky, ale i ze žaludové. A jeho králíci a slepice měli vždycky dost čerstvé trávy a zrní. A tak žili všichni šťastně až do smrti.

K.H.

Nitky minulosti, aneb stalo se před deseti lety v naší farnosti

DUBEN 2015 – stručný výňatek z kroniky farnosti

Postní dobu ukončil Svatý neboli Pašijový týden. Jedná se o významné období liturgického roku. Zvláště významné jsou poslední tři dny, tzv. triduum. Při mši svaté a obřadech na Zelený čtvrtek jsme si připomněli Poslední večeři Pána Ježíše s učedníky. Připravená kaple sv. Josefa slouží coby „Getsemanská zahrada“, kde po mši svaté přítomní věřící se mohou pomodlit a chvíli adorovat. Velký pátek je dnem, který nám připomíná utrpení, ukřižování a smrt Pána Ježíše.

Velikonoce podle katolické tradice začínají Vzkříšením neboli vigilií (bděním), jež se slaví na Bílou sobotu večer – po západu slunce. Je to nejvýznamnější, nejslavnější a také nejdelší bohoslužba v liturgickém roce, protože je doprovázena několika důležitými obřady. V naší farnosti je při ní přítomno mnoho lidí, ale i těch, kteří bohužel bohoslužby během roku navštěvují jen velmi zřídka. Díky za ně!

Také v letošním roce odvedli svůj tradiční díl služby při „hrkání a klepáčování“ naši ministranti.

V západní křesťanské tradici Zmrtvýchvstání Páně neboli Boží hod velikonoční připadá na první neděli po jarním úplňku, po rovnodennosti. Tedy v roce 2015 Boží hod velikonoční připadl na neděli 5. dubna. Na Velikonoční pondělí se přidal náš duchovní správce k tradiční pomlázce a to tak, že po každé bohoslužbě v Benešově i Zábřehu se postavil do brány kostelního nádvoří s ručně upletenou pomlázkou a jemně „vyšmíhal“ každou procházející ženu. Do připravené velké mísy mu dotyčně vložily ručně malované nebo čokoládové vajíčko, zajíčka či jinou dobrůtku – výslužku. Vrchovatou mísu pak pan farář několik týdnů rozdával dětem v náboženství či při jiných příležitostech.

Pieta se mší svatou proběhla v úterý 28. 4. 2015 v Zábřehu. U památníku padlých ve II. světové válce bylo vzpomenu 70 let od ukončení této děsivé války a zároveň osvobození Zábřehu. Krátkou pobožností otce Pavla, který byl přítomen ve vojenské uniformě, přítomných zástupců města, značného počtu občanů a dětí zábřežské školy a školky, které se představily krátkým programem, proběhl tento pietní akt velmi důstojnou formou.

Připravila: av

Nitky minulosti aneb stalo se před deseti lety v naší farnosti

KVĚTEN 2015 – stručný výňatek z kroniky farnosti

Nastává květen, měsíc, o němž básník říká, že je časem lásky. V katolické církevní tradici je ale ještě něčím víc. Tento měsíc je tradičně zasvěcen různým formám mariánské zbožnosti a úcty Matce Boží, Panně Marii. Jak se příroda probouzí k novému životu, vzpomínají křesťané na tu, která dala život našemu Spasiteli. Děje se to často prostřednictvím májových pobožností, poutí atd. Květen je v přírodě měsíc krásy. Čím jiným je Maria, ne-li nejkrásnějším květem celého stvoření? Během měsíce května probíhají májové pobožnosti. Ve farním kostele jsou součástí mše svaté, při kterých se ve všední dny místo promluvy čtou krátké příběhy pro poučení. Po ukončení mše se věřící u oltáře Panny Marie společně s knězem modlí litanii loretánskou, bavorskou nebo jinou litanii k Panně Marii. V Zábřehu se scházejí farníci na májové pobožnosti, které si sami vedou. Děkujeme za tuto možnost společné modlitby.

V neděli 3. května se v naší farnosti slavil odpust, a to u příležitosti svátku sv. Josefa – dělníka. Zároveň měli dolnobenešovští hasiči svou tradiční děkovnou slavnostní mši, po které šli průvodem s hudbou k soše sv. Floriána, patrona hasičů na náměstí Svobody. Zde za účasti kněze proběhl krátký obřad.

Tato neděle nabídla ještě jednu vzácnost, a sice v 17 hodin ve farním kostele Májový koncert neboli Nejkrásnější Ave Maria v podání operní pěvkyně Olgy Procházkové (soprán) a Františka Šmída (varhanní doprovod).

Nádherný „prodloužený víkend“ prožil pan farář s pěti rodinami z Dolního Benešova, když od 7. do 10. května navštívili Děčínsko a tři dny obývali faru v Kerharticích. Do těchto míst je pozval zdejší pastorační asistent p. M. Hrubý, se kterým se rodiny dříve setkaly v naší farnosti.

Čtvrtek 14. května se lehce zapsal do dějin Hlučínského děkanátu a zvláště naší farnosti tím, že se uskutečnilo první utkání v malé kopané mezi kněžími Ostravsko-opavské diecéze a starosty obcí Hlučínska. Utkání proběhlo po domluvě našeho pana faráře se starostou

Bolatic Mgr, H. Paverou na tamějším novém hřišti s umělým povrchem. Kněží se zúčastnilo 9 a starostů 14. Výsledek utkání byl určitě lehce nerozhodný. Možná může být tato akce náznakem toho, že starosta a kněz mají hledat i společné cesty ve službě lidem.???

V neděli 17. května ve filiálním kostele sv. Urbana v Zábřehu přistoupily k prvnímu svatému přijímání tři děti – dvě děvčata a jeden chlapec. V Dolním Benešově v kostele sv. Martina se tato slavnost prvního svatého přijímání uskutečnila v neděli 31. května. K prvnímu svatému přijímání zde přistoupilo 11 chlapců a 12 děvčat. Poznámka: po slavnosti 1.sv. přijímání se duchovní správce v Benešově i Zábřehu vydává každý rok s těmito dětmi na výstup do věží našich kostelů, aby viděly zvony a něco se o nich dozvěděly. Některé děti, které sdělí, že se bojí výšek (občas se takové najde), zůstávají s doprovodem dospělé osoby na kůru kostela.

Velmi povedený dvoudenní zájezd do jižních Čech, který zorganizoval otec Pavel spolu s místní organizací KDU-ČSL, se uskutečnil 19.-20. května. Naši farníci zde měli možnost společně poznat krásy tohoto kraje. Navštívili město Písek, Telč, hrad Zvíkov, neznámá poutní místa jako je Lomec, Kostelní Vydří nebo klášter Congregatio Jezu ve Štěkní, kde bylo zajištěno ubytování a strava.

Měsíc květen letošního roku obohatila i zvláštní návštěva z naší Základní školy. Nikdo nepřijel, ale autobus žáků z vyššího stupně se vydal ve středu 27. května na návštěvu – exkurzi – na základnu 72. mechanizovaného praporu v Práslavicích, kterou zařídil přes tamějšího vojenského kaplana npor. I. Stanka náš duchovní správce, taktéž bývalý vojenský kaplan. Děti měly možnost na „vlastní kůži“ vidět a osahat si různou vojenskou techniku a promluvit si s profesionálními vojáky. Nebyl to první kontakt naší školy s Armádou České republiky, jelikož už 30. května 2012 naši školu navštívil vojenský kaplan kpt. K. Vícha se dvěma vojáky z opavské vojenské posádky. Všichni tři se vrátili z půlroční vojenské mise v Afghanistanu a žákům nejvyšších tříd skrze výborně připravenou prezentaci přiblížili život a plněné úkoly vojáků v zahraniční misi.

Připravila: av

ZPRÁVA O EKC (extrémní křížové cestě)

Naše kroky před rozhodnutím:

1. ... dozvídáme se v kostele o existenci EKC
2. ... láká nás to, ale...

Výmluvy:

1. ... 41 kilometrů je pro nás příliš
2. ... navíc má být zima...

Nakonec se ale ve čtvrtek otepluje, hledáme čelovky a autobusový spoj, který nás včas doveze do Hlučína.

V dobré náladě přicházíme před hlučínský kostel, ve stánku kupujeme sadu, která obsahuje mimo jiné reflexní pásy a sešit s informacemi. Také si načítáme QR kódy pro zobrazení mapy a stažení aplikace s texty k zastavením.

Jdeme se posadit do lavice a tam nás čeká velké překvapení: po chvílce sezení zjistíme, že lavice pod námi hřeje. A vypadá to, že hřeje jen tam, kde někdo sedí, a kde nikdo není, tak ne. Takže čas do začátku mše trávím částečně saháním na podložku na lavici a částečně hledáním nějakého elektrického přívodu. Ten nenacházím, ale naštěstí začíná mše, tak s těmito pokusy končím. Na mši jsou posvěceny kříže, které si na cestu rozebereme. Ti schopnější je přinesou zpátky do kostela, my si je necháme na další rok. V plánu máme dojít buď do Kozmic, nebo když to dobře půjde, tak až do Bohuslavic.

Po mši se dozvídáme praktické informace k cestě, například, že máme být vidět (reflexní pásy), že máme jít v tichosti individuálně nebo v malých skupinkách a že na faře v Hati zprovoznili WC. Poslední informace nás pobaví, neboť jsme si jisté, že naše močové měchýře do Hati nevyprázdněné nedojdou.

Vezmeme si kříže a vyfotíme se, vydáváme se – směr – první zastavení, které je pod parkem kousek od štěrkovny. Pouštíme si nahrávku k prvnímu zastavení, protože se nám nechce v té tmě vytahovat brýle a louskat text... K poslechu se přidávají další tři poutnice. Pak pokračujeme kolem hlučínské štěrkovny. Během poměrně krátké doby, než se dostaneme k zadnímu vchodu, nás prakticky skoro všichni poutníci předběhnou. My nikam nespěcháme, stačí, že se pohybujeme správným směrem. Je krásná hvězdná noc. Chvilími sice trochu zapochybujeme, zda jdeme tou správnou cestou, ale známe to tady, tak zabloudit bychom neměly.

Když dojdeme k Jilešovicím a stáčíme se na Kozmice, předchází, tedy skoro spíš předbíhá nás poutník. Ptá se nás, zda je vše v pořádku, tak mu odpovídáme, že ano, že jsme jen pomalé :-)

V Kozmicích nás ještě předejdou dva poutníci a pak už nikdo. Na zastavení u kostela posloucháme další text. Mimo jiné dostaneme za úkol najít malý kamínek a vzít ho s sebou. Takže trávíme nějaký čas hledáním kamínku a rozhodujeme se, co dál.

V parku potkáváme jezečka. Domluvíme se, že se posilníme, odpočineme a vyrazíme směr Bohuslavice. Ještě spočítáme, že bychom tam měly dorazit do půlnoci, takže potvrzujeme dobrodinci, který nás má vyzvednout, čas příchodu.

Pokračujeme tedy v cestě. Až na stále bolavější nohy ubíhá cesta v pohodě, počasí nám stále přeje. Ještě potkáváme poslední dva poutníky, které jsme potkali v Kozmicích. Jsou kousek před námi, protože zatímco my odbočujeme ke 3. zastavení, oni již jsou na cestě k dalšímu. Před půlnocí docházíme a dalšímu místu u bohuslavického kostela. Posloucháme text a mimo jiné se dozvídáme, že máme kamínky nechat na tomto zastavení. Pokládáme je a počítáme, je jich 38.

Naše cesta tady končí. Zvládly jsme čtvrtinu, i tak to pro nás bylo extrémní. Příště možná zvládneme víc, uvidíme. Jsme vděčné, že jsme mohly prožít tuto zkušenost a že se s Vámi o ni můžeme podělit.

Třeba nás za rok půjde více.

J.F.

Extrémní křížová cesta v Hlučíně – silný zážitek pro každého

V pátek 4. dubna 2025 se v Hlučínské farnosti konala akce s názvem *Extrémní křížová cesta*. Ačkoli ji náš pan farář původně prezentoval jako výzvu pro zdatné muže, ve skutečnosti se jí zúčastnili lidé všech věkových kategorií – ženy i muži.

Celá událost začala mší svatou ve 20:00 v kostele sv. Jana Křtitele v Hlučíně. Po příjezdu nás překvapil velký počet účastníků – odhadem dorazilo více než 100 lidí. Po mši jsme si mohli vzít dřevěný kříž, který jsme nesli po celou trasu. Vyrázili jsme přibližně ve 21:00. Trasu i texty k jednotlivým zastavením jsme si stáhli do mobilních telefonů.

První zastavení proběhlo u kapličky u šterkovny v Hlučíně, odkud jsme pokračovali do Kozmic ke kostelu sv. Floriána – k druhému zastavení. Další zastavení nás vedla přes Bohuslavice, Bělou, Píšť, Hať, Darkovice, Šilheřovice, Markvartovice, Ludgeřovice, Vrablovec a Rovniny. Předposledním místem byl kostel sv. Markéty v Hlučíně a poslední zastavení se opět konalo u kostela sv. Jana Křtitele, kam jsme dorazili mezi prvními – krátce před šestou hodinou ranní.

Celková délka trasy byla přibližně 41 km. Každý šel vlastním tempem – někteří ve dvojicích, jiní ve skupinkách, někteří sami. U každého zastavení jsme četli připravený text, který byl často doplněn krátkým zamyšlením nebo výzvou k osobnímu rozjímání. Například u druhého zastavení jsme si jako důkaz extrémního rozhodnutí měli najít kamínek, který měl symbolizovat naši volbu žít s výzvami a ideály, protože výzvy budují a posouvají člověka. Tento kamínek jsme poté zanechali na dalším zastavení.

Počasí nám přálo – byla jasná a krásná noc, i když k ránu se znatelně ochladilo. Díky měsíčnímu svitu jsme většinu trasy zvládli bez čelovek, přesto jsme možná právě kvůli tomu dvakrát sešli z cesty, ale hned jsme se zase našli. Trasa vedla lesy, polními cestami i městskými úseky.

Přestože jsem měla obavy z noční chůze a únavy, zvládla jsem vše bez větších problémů. Krátkou krizi jsem pocítila až v Markvartovicích, ale rychle odezněla. Celkově pro mě byla tato křížová cesta hlubokým a obohacujícím zážitkem, který mohu s čistým svědomím doporučit každému – ať už se rozhodne projít celou trasu, nebo jen její část.

ViK

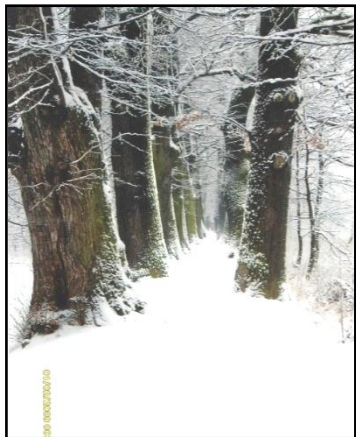
Živé krásy založené našimi předky

Kdo se trochu zajímá o okolní přírodu Benešova, zejména tu jižní, klade si asi otázku, jak jsou staré stromy na hrázi, které svojí vznosnou výškou charakterizují celé údolí v blízkosti řeky Opavy. Odpověď na tuto rozvahu nebude jednoduchá, neboť nebyly nalezeny žádné písemnosti o vzniku středověkých staveb hrází pod Benešovem. Z archivních dokumentů je známo, že v roce 1493 byl Benešov králem Vladislavem II. Povýšen na město, byly mu dány privilegia a do znaku města byla dána štika s ploticí s textem uvedeným v zakládací listině uložené v zemském archivu v Opavě. Z tohoto dokumentu vyplývá, že ještě před tímto významným letopočtem už rybníky a tudíž i hráze existovaly.

Důmyslnou stavbou hrází nebyl jen záměr proti každoročnímu rozlévání vody na polnosti, ale vytvoření podmínek také pro chov ryb. Hráze byly zpevňovány výsadnou stromů sloužící také ptactvu. Nejzachovalejší hráz s historickou výsadbou stromů lípy a dubů je hráz okolo již bývalého rybníka „Kolovrat“. Stromořadí pocházející ze 17. – 18. století již samovolně usychá stářím či zásahem blesku.

Ten kdo ji poznal má k ní úctu, jako k živé přírodě měnící se ve čtvero ročních obdobích a tím si podmanit návštěvníka. Rád dodávám, že v minulých létech získala tato naše hráz ocenění „Nejhezčí alej“ v kraji v soutěži Arniky - centra pro podporu zeleně. Oblíbil si ji i náš rodák kněz Cyprián Lelek. Napsal o ní několik písní, např. „Když jsem nebyl doma“ a „Ta nešťastná benešovská hráza“ Od jeho úmrtí uplynulo v dubnu 142 let.

Z přiložených fotosnímků posuďte, alespoň částečně měnící se roční období.

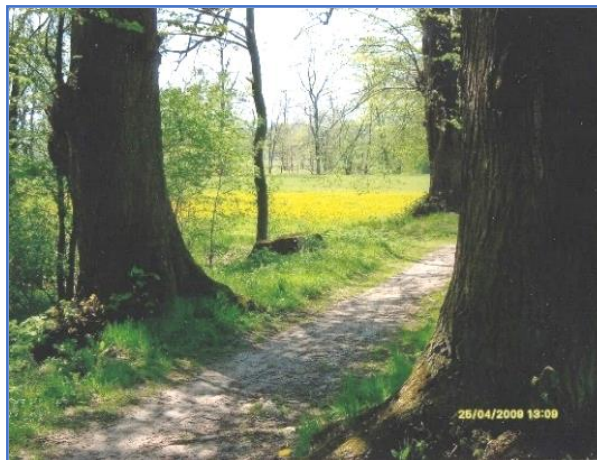

Zima – leden, únor, březen, hráza stříbrná a mlčenlivá.

V podvědomí se nám zdá toto období bez života, pozorný návštěvník zjistí podle čerstvě napadaného sněhu ve stopách potulujících zajíců, bažantů, srnky, kuny, v korunách stromů sýkorky, sojky, žluny, krkavce a jiné přezimující ptactvo.

Napadaný sníh na stromech a keřích je ozdoben ranní jinovatkou. Hráz se obalí do stříbrného hávu. Ve třetím zimním měsíci lze sledovat návrat tažného ptactva, hráz se

probouzí do koloběhu živé přírody.

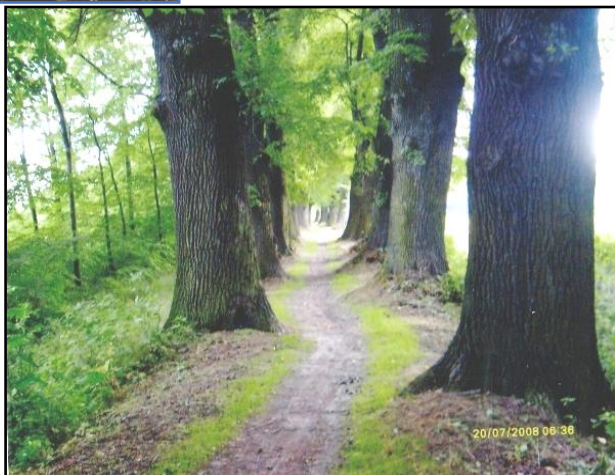

Jaro – *duben, květen, červen*, hráza kvetoucí, zpívající, veselo.

Hrázou se nese zpěv různého ptactva, pestré květy vonící probouzející se v čerstvé zeleni, pravá živá příroda, která láká k načerpání zejména duševní pohody.

Léto – *červenec, srpen, září*, hráza zelená, později až hluchá.

Období bujně zeleně, postupně se ztišující od ptačího zpěvu, na vrcholu léta až k umklými týdny. Výjimkou jsou kvetoucí lípy vonící medem a monotónním bzučením včel. Příjemný je únik do chládku zeleně před horkými dny.

Podzim – *říjen, listopad*,

prosinec, hráza tichá a zlatá.

Uvadající zeleň na lukách a listí na stromech, celá hráz a příroda kolem se barví do pestré palety barev s vyvrcho-lením barvy do zlatova.

Po odletu tažných ptáků a opadaném listí ze stromů

připadá hráz tichá, hluchá. Ranní mlhy charakterizují melancholické dušičkové období.

J.Z.

HERBÁŘ NEDEĚLNÍČKU BEZ ČERNÝ *Sambucus nigra*

***Jak jsi krásná, přítelkyně moje,
oči tvé jsou holubice pod závojem.
Kvítečko se ukazuje po zemi,
čas prozpěvování přišel.***

Vytrvalý opadavý obvykle 2 až 5 metrů vysoký keř lidově nazvaný bezinky, smradinky nebo bílý bez dorůstá někdy až 10 metrů. Krémově bílé až nažloutlé květy objevující se v červnu a v červenci jsou uspořádány v hustých plochých květenstvích o průměru 10 až 25 centimetrů. Sytě zelené listy po rozemnutí mírně páchnou. Zpočátku temně rudé, v plné zralosti černé bobulky, kterým se říká bezinky, dozrávají v srpnu. Kůra a listy jsou jedovaté. Keře bezu najdeme na okrajích lesů, na pasekách, podél cest či vodních toků a ve světlých listnatých a lužních lesích. Semena roznášejí ptáci ve svém trusu. Vyroste kdekoliv a velmi rychle.

V zahradě může zakrýt nepěkný výhled. Některé kultivary s ozdobně tvarovanými zlatými nebo různobarevnými listy slouží jako okrasné zahradní keře. Bez je zcela nenáročný, nejraději má neutrální vlhčí dusíkaté humózní půdy, snáší však i půdy sušší, vyhovuje mu výsluní

i polostín, snese i stín. Prořezávání na konci zimy nebo počátkem jara udržuje stálou velikost.

V červnu a v červenci se sbírá květ a list, od srpna do září v chladnějších oblastech až do listopadu pak bobule. Listy a květy se suší ve stínu na dobře větraném místě. Kašovitý obklad z listů se používá zevně ve formě zábalu při revmatismu a na přístupné nádory. Nálev z květů snižuje horečku a vyvolává pocení. Působí příznivě na cévní stěny. Plody bezu se osvědčily zejména při migrénách, neuralgiích, proti bolestem trojklaného nervu, páteře či kloubů. Květy se užívají k přípravě nápojů, v kuchyni se květům smaženým v těstíčku říká kosmatice. Z plodů bezu se připravuje bezinkové víno, zavařeniny, povidla, šťáva či likéry. Čerstvé plody jsou mírně jedovaté, tepelná úprava či sušení jed neutralizuje.

Neopominutelné, i když méně známé je použití při péči o plet'.

Bezinkové víno 1 litr bílého vína, 100 g bezinkové šťávy

Smícháme, nalijeme do lahví, uzavřeme a na tři dny uložíme do chladna. Užíváme při neuralgii.

Přírodní bezinkové víno připravujeme stejně jako jiná ovocná vína.

Vitalizující masky na unavenou pleť

2–3 květy černého bezu, 100 ml vody

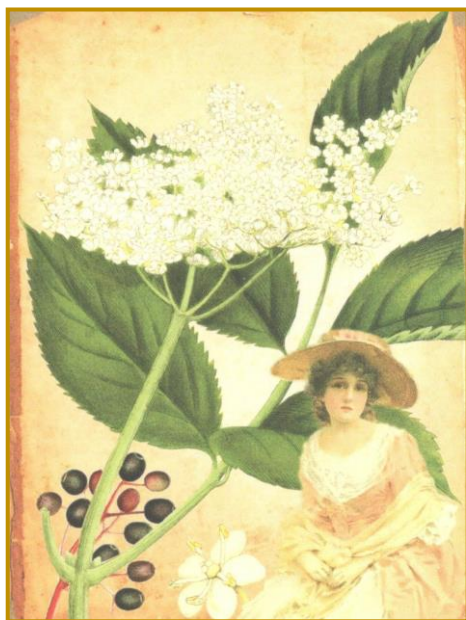
Bezové květy zalijeme vroucí vodou a rozmělníme na hustou kaši. Ještě teplou kašičku roztřeme na jemné plátýnko, přiložíme na obličej, krk a dekolt, necháme působit asi dvacet minut a poté masku setřeme. Nakonec opláchneme vlažnou vodou. Bezinky pomáhají pleť dokonale vyčistit a zregenerovat, odvaz je vhodný používat jako pleťovou vodu.

Bezinková mast na rozpraskané ruce

4-5 květů černého bezu, 100 ml vazelíny nebo čistého nesoleného vepřového sádla.

Tuk rozejdeme ve vodní lázni, přidáme nadrobno rozsekané nebo rozmixované květy černého bezu a necháme asi týden macerovat. Poté opět rozejdeme, přecedíme a uschováme v uzavřené nádobce. Uschováme v chladu a temnu.

Bezinkovou mast z vazelíny můžeme používat i jako ochranný krém při práci.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát deset zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat

na www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohřálová

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – jaro/ léto 2025

03.05.: GARGOŠOVÁ Šárka
HANKEOVÁ Martina
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
PAVLÍKOVÁ Karin
DUMBROVSKÁ Karla

14.06.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

10.05.: ŠTADLEROVÁ Krista
ŠVANČAROVÁ Brigita
HUDECZKOVÁ Monika
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
PLZÁKOVÁ Lenka
HEINOVÁ Marie

21.06.: BILÍKOVÁ Marcela
SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

17.05.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta
BARÁNKOVÁ Monika

28.06.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

24.05.: PRCHALOVÁ Irena
MURCKOVÁ Miluše
RADOŠOVSKÁ Ilona
ČERNÁ Anna
MURCKOVÁ Eva

05.07.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
JANEČKOVÁ Julie
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

31.05.: THIEMLOVÁ Marcela
MUSÁLKOVÁ Jana
SPÁČILOVÁ Barbora
GASSMANOVÁ Blanka
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

12.07.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
ONDERKOVÁ Alena
BENEŠOVÁ Eva

07.06.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLARÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdeňka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

19.07.: BEKOVÁ Zuzana
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romana
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Jan z Avily

Připomínka: 10. května

Postavení: diecézní kněz, kazatel a učitel církve, misionář

Úmrtí: 10. května 1569 v Montille, Španělsko

ŽIVOTOPIS

Narodil se asi roku 1499 v Almodóvar-del-Campo ve Španělsku. Chtěl studovat práva, ale universitu, kterou začal, musel opustit, protože otec byl židovským konvertitou. Po čase začal studovat teologii s touhou stát se misionářem v Americe. Kněžské svěcení po skončení studií přijal, ale další plán mu nevyšel. Asi ve 30 letech se z rozhodnutí sevillského biskupa stal misijním kazatelem putujícím Andalusií. Přijal to jako vůli Boží a s velkou horlivostí začal získávat mnoho lidí z prostých vrstev.

Mluvil lidově a s nadšením hlásal to, co pramenilo z jeho vnitřního přesvědčení a co do sebe čerpal při adoracích před svatostánkem - Boží lásku. Deset let s Boží milostí požehnaně působil a počet obrácených stále rostl.

Stal se také duchovním vůdcem Jana z Boha a Františka Borgiáše. Seznámil se i s Ignácem z Loyoly, zakladatelem jezuitského řádu, který jej do něj zval. Jana ideály sice oslovily, ale andaluský provinciál jezuitů vyslovil svůj nesouhlas. Někteří se domnívají, že kvůli Janovu židovskému původu.

Jan od 50 let až do své smrti v Montille (na jih od Córdoby) po 20 let trpělivě snášel těžké onemocnění. Napsal také mnohé spisy, mezi které se řadí 18 spisů o Nejsvětější Svátosti, mariánské promluvy a sbírka korespondence s osobnostmi jeho doby. Pohřben byl v jezuitském kostele v Montille. Kanonizován byl 31. 5. 1970. Učitelem církve byl prohlášen 7. 10. 2012 papežem Benediktem XVI.

(Zdroj: www.catholica.cz)

Připravila Marie Ohrálová

NEDELNÍ POVÍDKA

Nedělní oběd

Z kuchyně jako obvykle žena volá: „Oběd!“

V tu chvíli si manžel čte noviny a obě děti sledují televizní pořad s hlasitou hudbou. Všichni tři jdou hlučně ke stolu. Netrpělivě se vrtí na svých místech. Žena přichází.

Ale místo obvyklého voňavého jídla klade doprostřed stolu hromádku sena.

„Co...co to je?“ vydechnou ti tři. „Ty ses zbláznila!“

„Vůbec ne. Jen jsem hledala způsob, abyste si něčeho všimli. Vařím pro vás dvacet let a za celou dobu jsem neslyšela ani slovo o tom, že právě nežvýkáte seno.“

Na oslavu desátého výročí svého manželství poslala manželka svému muži dopis do časopisu, který rád četl. Dopis zněl takto:

„Díky, díky lásko moje. To, že jsem šťastná žena, manželka a matka, to je díky tobě. Díky, že mi dáváš pocítit, že jsem stále s všude na světě jediná žena pro tebe. Díky, že mi dáváš pocítit, že jsem krásná. Díky, že mi dáváš pocít vlastní důležitosti. Díky za tvé láskyplné pohledy, když jsme mezi lidmi. Díky za tvá ‚miluji tě‘, kterými mě zahrnuješ tu a tam, zvláště, když to neočekávám. Děkuji, že jsi. Děkuji za ty nádherné roky lásky.“

Máme velkou moc rozhodovat o tom, jestli ti, kteří žijí s námi budou šťastní, nebo nešťastní. Obvykle k tomu stačí buď říci, nebo zapomenout říci obyčejné „děkuji“.

z knihy Bruna Ferrera „Příběhy pro potěchu duše“. Vydalo nakladatelství Portál)

Připravila Marie Ohrálová

Na školení se obrací přednášející na jednoho z posluchačů:

„Nemůžete tady spát.“

„To tedy nemůžu. Ale kdybyste mluvil o něco tišeji, tak by to šlo.“

Učitelky při písemném testu pravi žákovi „Doufám, že tě neuvidím opisovat z taháku.“
„Také doufám paní učitelko.“

Pane řediteli, kolik ve vašem podniku pracuje lidí?“ ptá se novinář.

„Pevně doufám, že aspoň polovina.“

Muž: „Miláčku, v těch brýlích nevypadáš dobře.“

Žena: „Ale já žádné brýle nemám!“

Muž: „To je pravda, ale já ano.“

Přijde za klučinou kamarád.

„Pojď si se mnou hrát ven.“

„Nemůžu. Musím pomoci tátovi s mým domácím úkolem.“

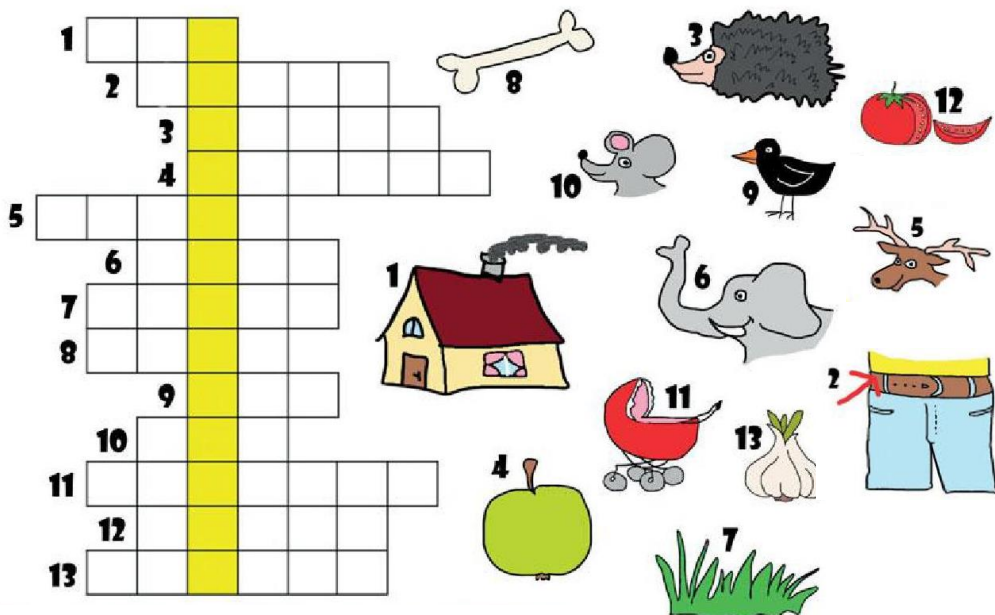
Ještě před sto lety měli bohatí auta a chudí koně. Dnes mají mnozí auta a jen bohatí vlastní koně.

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Milé děti, už tady máme měsíc květen. Copak se o květnu říká? Nevíte?
Tak právě to se skrývá v tajence doplňovačky. Ať se vám daří.

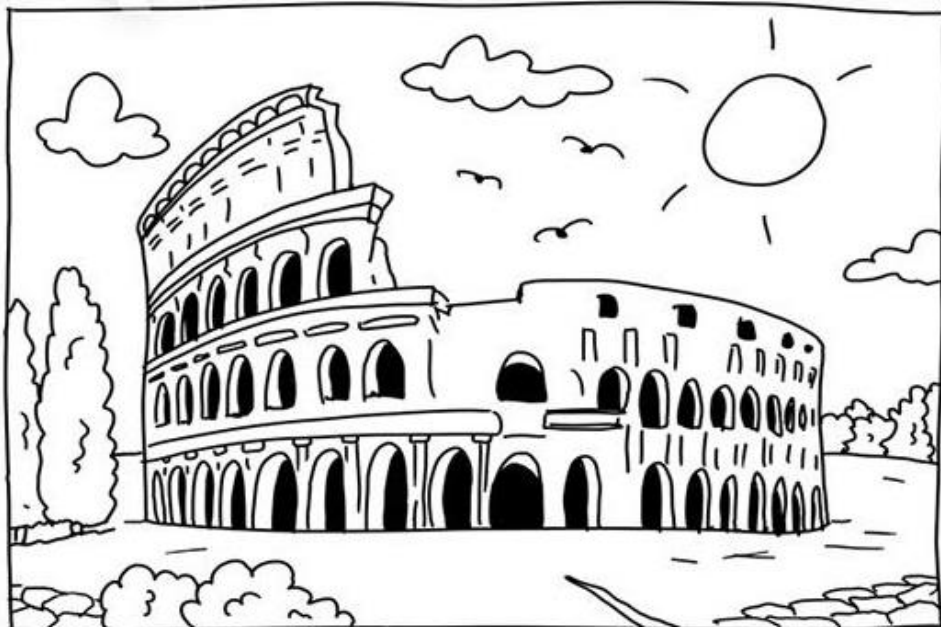
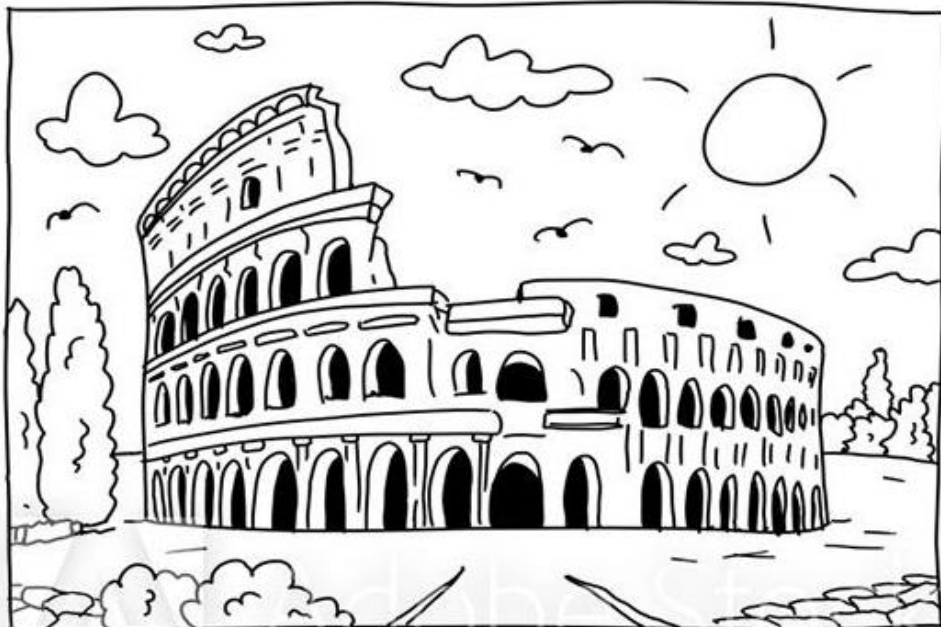

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „PÁLENÍ ČARODĚJNIC“

Skrývačky – hledej živočichy

1. Modrej sekt je pro děti.
2. Vůz mi jel sice pomalu, ale jel.
3. Míša kupuje med u zahradníka.
4. Rodinné stříbro ukládali, kam se dalo.
5. V sobotu celý den Pedro rýsoval.
6. Ve věži už straší dlouho.
7. Kup struhadlo a cedník!
8. Každý šel do železářství pro háčky.
9. S těma mutujícímá mám problém, když mluvím, nerozumím.
10. Mrož i rafající pes lízali škatulku poslední záchrany.

NAJDI 10 ROZDÍLŮ

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na květen 2025

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.5.	18.00	Úmysl zastupujícího kněze	
Út	6.5.		Nebude mše svatá ve farnosti	
St	7.5.	18.00	Za Emila Balarina a rodiče	
Čt	8.5.	7.00	Úmysl zastupujícího kněze	
Pá	9.5.	Záb 18.00	Úmysl zastupujícího kněze	
So	10.5.	7.00	Úmysl zastupujícího kněze	
Ne	11.5.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	11.5.	Záb 8.30	Za Zbyňka Cahela, dvoje rodiče a švagrovou	
Ne	11.5.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	12.5.	18.00	K Božímu milosrdenství za + Františka Pruska, nemocnou ...	
Út	13.5.	7.00	Za živé a + farníky	
St	14.5.	18.00	Za + Jindřicha Martiníka (přip.20.výr.+), za + příbuzenstvo ...	
Čt	15.5.	18.00	Za + preláta P. Wilhelma Thiempla, sourozence a duše v očistci	
Pá	16.5.	Záb 18.00	Za Kurta Jařába, rodiče, sestry a za živou a + rodinu	
Pá	16.5.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	17.5.	7.00	Úmysl zastupujícího kněze	
Ne	18.5.	7.00	Za + manžela, rodiče z obou stran a živou rodinu	
Ne	18.5.	Záb 8.30	Za Helenu Holou a duše v očistci	
Ne	18.5.	10.00	Poděkování za dar zdraví, za + manželku, rodiče z obou stran ...	
Po	19.5.	18.00	Za rodiče Holečkovy, Kubikovy a syna	
Út	20.5.	7.00	Za živé a + farníky	
St	21.5.	18.00	Za Karla a Ruth Kalužovy, syna Jiřího a + rodinu	
Čt	22.5.	18.00	Za Kristinu Hoferkovou – výroční	
Pá	23.5.	Záb 18.00		
So	24.5.	7.00	Za Boží pomoc a požehnání pro nemocné	
So	24.5.	ČK 17.00	Za živé rodiny do Boží ochrany s prosbou o dar zdraví	
Ne	25.5.	7.00	Za + Eriku Michalíkovou – měsíční	
Ne	25.5.	Záb 8.30	Za manžela, dvoje rodiče a duše v očistci	
Ne	25.5.	10.00	Za pracovníky Hlučinské charity	
Po	26.5.	18.00	Za Valtra Mageru (přip.ned.70 let), za rodiče a bratra	
Út	27.5.	7.00	Za + Martu Matuškovou ...	
St	28.5.	18.00	Za Ritu Faikovou, manžela Josefa a rodiče z obou stran	
Čt	29.5.	18.00	Za živé a + farníky	Nanebevst.P
Pá	30.5.	Záb 18.00		
So	31.5.	7.00		
Ne	1.6.	7.00		
Ne	1.6.	Záb 8.30		
Ne	1.6.	10.00	Za děti, přistupující k I.svatému přijímání	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI KVĚTNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 18. 5. 2025

Sbírka na PRONÁSLEDOVANÉ KŘEŠŤANY – odesílá se celá – neděle 25. 5. 2025

Naši ministranti o velikonočním triduu
Klepačování 18.-19. 4. 2025 **Chlapci, kdo se k nim přidá???**

**Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

VELIKONOČNÍ KONCERT 20. 4. 2025

Vydavatel:

Přípravuje

„Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917